

Kjøbet af et Parti udenlandsk Klæde. Statsrevisionen har antaget det for rigtigst at overfende Rigsdagen denne Sag uden at gjøre noget Skridt til at fremkalde yderligere Oplysninger, da den begjærte Undersøgelse allerede har taget saa lang Tid, at det forekommer Statsrevisionen, at Rigsdagen bør gjøres bekendt med, paa hvilken Maade Krigsministeriet har ladet den anstille, og at det maa overlades Rigsdagen at afgjøre, om den vil lade Sagen heroe ved det hidtil Fremkomne eller ikke. Man skal imidlertid ledsage den med følgende Bemærkninger:

Det vil erindres, at det Udvalg, som i Landsstinget i Rigsdagssamlingen 1867—68 behandlede Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet for Finantsperioden 1864—66, foreslog en Beslutning, som Rigsdagen vedtog, hvorved Krigsministeriet opfordredes til at lade foretage en Undersøgelse, om ikke Ansvar til Straf eller Erstatning bør gjøres gjældende i Anledning af Indkjøbet af et Parti Klæde til Beløb 400,000 Rd., paa hvilket Statskassen har havt et Tab af 213,000 Rd. Udvalget havde motiveret Forslaget ved, at Klædet var befundet saa slet, at Krigsministeriet ansaae det urigtigt at benytte det til Munderingsstykker, og havde udtalt, at Spørgsmaalet ikke var om Overstridelsen af Bevillingen, men om dens Anvendelse, der ligger indenfor vedkommende Ministers Ansvar, at der derfor kunde være Grund for Krigsministeriet til at lade foretage en Undersøgelse, om der ikke paa noget Punkt turde være Grund til at gjøre Ansvar til Straf eller Erstatning gjældende for Udførelsen af en Forretning, der har medført et saa uforholdsmæssigt Tab for Statskassen.

Man kan af denne Motivering ligesom af Beslutningens Formulering see, at det var en streng Undersøgelse, man havde for Dø. Saaledes opfattede Krigsministeren den ogsaa og yttrede (Landsstingets Forhandlinger for 1867—68 Sp. 1848): „Seg troer, at det er af Bigtighed saavel af Hensyn til Fremtiden som af Hensyn til alle dem, hvis Navne ere knyttede til den omhandlede Transaction, at Sagen bliver Gjenstand for en nøiagtig Undersøgelse“. Det var altsaa en Undersøgelse af de Mænds Forhold, som havde afsluttet Kjøbet af Klædet eller havde modtaget det og erklæret Contracterne for opfyldte, der skulde anstilles. Det første Spørgsmaal bliver da nu, om dette er sfeel.

Ved at gennemgaae Sagen seer man da først, at der i Grunden ikke er blevet anstillet nogen Undersøgelse. Krigsministeriet har begyndt Sagen med at overdrage Contoirchefen for det Contoir, hvorigjennem Anskaffelsen af Klædet havde fundet Sted, at give en Fremstilling af Fremgangsmaaden hermed m. m. Efterat denne var modtagen af Ministeriet, har det anmodet Hærens Generalauditeur om at fremkomme med Forslag til Anordning af en Commission, og senere har det efter Generalauditeurens Raad i samme Anledning corresponderet med Justitsministeriet, der afgav den Erklæring, at det ikke ansaae Sagen moden til en retslig Undersøgelse, men henstiller, om Krigsministeriet ikke maatte ansee det rettere at fortsætte den ad administrativt Veie paabegyndte Undersøgelse og derefter enten forelægge Rigsdagen Udbyttet af denne Undersøgelse eller paany forhandle om Nedsættelsen af en Commission.

Krigsministeriet tilskrev derefter en Rigsdagsmand, der havde udtalt sig hadlende om dets Fremgangsmaade ved Anskaffelsen af Klædet, og i Anledning af hans Svar fordrede det en ny Erklæring fra Contoirchefen for 3die Expeditionscontoir. Fremdeles tilskrev Krigsministeriet de i 1864 fungerende Chefer for Armeens Intendantur, og da Contoirchefen havde meddeelt nogle Oplysninger i Anledning af de af dem indsendte Skrivelser, sendtes Sagen atter til Generalauditeuren. Nagtet nu dennes Erklæring gaaer ud paa, at der burde fremstilles forskjellige Oplysninger, afsluttedes Sagen dog, sskjøndt der væsentligst ikke var gjort Andet, end at den nævnte Contoirchef og de to i 1864 ansatte Chefer for Intendanturen havde givet deres Fremstilling af Sagen. Om der har været andre Embedsmænd, der have havt Deel i Forretningen, oplyses ikke engang; af Generalkrigscommissair v. Schmidts Erklæring fremgaaer det derimod, at han ikke har havt med Indkjøbet at gjøre.